

[Holger K. Nielsen]

som også for mange betyder en økonomisk katastrofe. Vil regeringen gøre noget ved det? Hvis der skal være mening i den sociale profil, har jeg svært ved at se, at man kan komme uden om at gøre noget ved det.

Statsministeren nævnte noget om venteliste-problematikken på hospitalsområdet og også på daginstitutionsområdet og på andre områder, har jeg forstået. Jeg går så ud fra, at det også vil få konsekvenser for kommunernes økonomiske vilkår, at der vil være en vilje i regeringen til at forbedre kommunernes økonomi, så man er i stand til at løse de serviceopgaver, der skal løses, og som er vigtige og nødvendige i forbindelse med en beskæftigelsesindsats.

Statsministeren havde en række betragtninger omkring miljø. Må jeg så stille det helt kontante spørgsmål: Giver det anledning til en nyvurdering af den faste forbindelse over Øresund? For os er det en fuldstændig afgørende del af en grøn profil, at man sammenkæder denne sag med trafikpolitikken, herunder at man ikke investerer og satser på motorveje, men i stedet for i den kollektive trafik. Skal der være mening i den grønne profil, kan vi ikke se, at der er nogen vej uden om, at man laver en nyvurdering af den faste forbindelse over Øresund.

Jeg stillede det helt kontante og, synes jeg selv, simple spørgsmål: Står Socialdemokratiet stadig væk til venstre for midten? Det har jeg ikke fået noget svar på. Jeg synes, det kunne være relevant at få et svar; det kan gøres mere enkelt end det, jeg citerede fra Berlingske Tidende. Kan vi få et helt klart svar: Står Socialdemokratiet stadig væk til venstre for midten, som man gjorde før i tiden?

Så er det vedrørende EF. Der kunne jeg forstå på statsministeren, at han var glad for SF's konstruktive rolle under forhandlingerne i går aften. Det er jeg selvfølgelig tilfreds med at statsministeren siger, men ærlig talt synes jeg ikke, at regeringen var tilsvarende konstruktiv, heller ikke i det oplæg, vi fik fra regeringen.

Statsministeren lagde meget vægt på, at det nationale kompromis er udtryk for en ny og langsigtet dansk EF-politik. Det var en bemærkning, jeg var meget tilfreds med – meget tilfreds med – men jeg skal så lige gøre opmærksom på, at det var en sætning, SF efter drøje sværdsdrag fik ind i lovgrundlaget i går

aften. Det var ikke noget, regeringen i går aften kom og sagde at man ville sige. Det var noget, vi kæmpede ind, vil jeg næsten sige, under stor modstand fra andre partier. Men jeg er alligevel glad for, at statsministeren så klart sagde det, og jeg kan kun tage det som udtryk for, at statsministeren, hvis han stadig væk sidder på regeringsmagten i 1996 – hvad jeg bestemt tror han gør – vil arbejde for at fastholde den særordning, som er god for Danmark, som er en fordel for Danmark.

Jeg har lige en enkelt bemærkning om det lovforslag, som vi diskuterede i går – og det er også vigtigt at få understreget, at det er regeringens lovforslag. Debatten i aften var en diskussion, det var ikke en forhandling i traditionel forstand. Vi fik først udkastet til lovgrundlaget i forgårs sent på eftermiddagen. Det var en diskussion, og det var en udmærket diskussion, en fin diskussion, men det er regeringens lovforslag, der bliver fremsat; det er vi ikke ansvarlige for.

Så nogle bemærkninger om hele forløbet frem til denne regeringsdannelse. Statsministeren sagde, at der var tale om seriøse forhandlinger med SF. Jeg må tilstå, at det er ikke vores vurdering. Sådan som vi vurderer det, var der i det forløb forhandlinger på to planer. Der var dels formelle forhandlinger med den nuværende statsminister som kongelig undersøger, og dér var der ganske rigtigt nogle forhandlingsrunder med SF, hvor vi fik fremlagt papirer på møderne, som vi kunne kommentere og komme med gode forslag til. Ved siden af det foregik der det, der jo var realitetsforhandlingerne – de foregik andre steder i byen, eller hvor ved jeg – hvor Socialdemokratiet bevidst og på et meget tidligt stadium satsede på den firepartiregering, der blev dannet. Det var jo her, de reelle forhandlinger blev ført, og dér var vi ikke med. Det blev vi ikke engang orienteret om på det tidspunkt; det har vi siden hen fundet ud af.

Derfor synes jeg ikke, man kan sige, at der var tale om seriøse forhandlinger med SF, og derfor føler jeg stadig væk grund til at sige, at vi blev sparket ud af det her forløb. Og jeg synes stadig væk, det var en særpræget måde at behandle et parti på, der havde peget på den nuværende statsminister som kongelig undersøger. Vi var med til at bringe formanden for Socialdemokratiet ind i en position som for-